

faaet nogen Indstilling om noget Forslag i saa Henseende. Saa vidt mig bekendt er der ikke opnaaet Enighed om dette Spørgsmaal i den Kommission, der nu behandler de militære Forhold. Som det ærede Medlem vil vide, blev Officerskolen lukket i nogle Aar under Indkaldelserne til Sikringsstyrken, og det er da ganske naturligt nu, efter at Krigen er endt, og Skolen igen er begyndt, at de ældste Klasser da bliver gjort bekendt med de gennemgribende Forandringer, der paa saa mange Omraader er sket vedrørende de militære Forhold. Det vilde dog være en løjerlig Skole, der, naar den havde set, at mange af de Metoder, den havde doceret, ikke passede og ikke svarede til det virkelige Liv, dog af principielle Hensyn vilde blive ved at tale ud fra de gamle Forhold og de gamle Principper, som om intet i Verden var passeret. Derfor finder jeg det naturligt, at man anvender dette Beløb, som ikke er noget stort Beløb, paa en forsøgsvis Undervisning for de ældste Klasser; thi derved foregribes der ikke noget som helst. Jeg gaar ud fra, at alle er enige om, at skal man have en Officerskole, maa Undervisningen være saa fyldig som muligt, de Mænd, der skal uddannes til Befalingsmænd, særlig til de højere Stillinger, skal være saa vel funderede i deres Fag som vel muligt. Derfor anbefaler jeg Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Jeg kommer saa til et andet Ændringsforslag, stillet af det radikale Parti. Det blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen saaledes, at hans Parti, selv om det ikke har tiltraadt Ændringsforslaget i Finansudvalget, dog vil stemme for det. Det gaar ud paa en Nedsættelse af de militære Budgetter. Forslaget er ret besynderligt. Nu har jeg dog siddet adskillige Aar i Rigsdagen, jeg har været her længere end de allerfleste, men jeg har aldrig set et Forslag, der uden at nævne bestemte Konti ganske hen i det blaa siger: Nu skal Budgettet nedsættes med 2 Millioner for det ene Værns Vedkommende og 1 Million for det andet Værns Vedkommende. Der er ingen, der ved, hvorledes Priserne vil komme til at stille sig i det kommende Aar, hverken med Hensyn til Fourage, Havre, Heste, ej heller med Hensyn til forskellige Varer, der ellers skal benyttes. Jeg gør opmærksom paa, at dette Forslag er fuldkommen overflødig, idet Regnskabet, naar en Gang Opgørelsen foreligger, vil vise, hvilke Besparelser det har været muligt at tilvejebringe. Jeg maa derfor meget bestemt fraraade, at man allerede nu gaar til at foretage en saa stor Nedsættelse.

Det ærede Medlem Hr. Rode vidste ikke rigtig, hvorfor jeg modsatte mig Forslaget. Det ærede Medlem mente, at jeg maaske til næste Foraar, naar der ikke skete nogen Forandring med Hensyn til Hovedsummerne paa de militære Budgetter, vilde fremtræde som en særlig økonomisk Forvalter af dem. Ja, som saadan ønsker jeg ikke alene at staa til Foraaret, men jeg har allerede begyndt paa det fra første Færd af. Ærede Medlemmer vil ikke være ubekendte med, at da dette Spørgsmaal var oppe under første Behandling, gjorde jeg opmærksom paa, at for Søværnets Vedkommende er Udgiften paa I. F., Orlogsværftet, nedsat med 2 Millioner, og med Hensyn til Udrustningskontoen har man ment at kunne naa en Besparelse paa 1 Million. Og saaledes har jeg ogsaa stillet mig overfor de andre Budgetter, hvor man kunde nedsætte uden at forandre den Lov, som jeg skal rette mig efter. Jeg har gjort, hvad jeg kunde, efter de gældende Love, for at der ogsaa paa Krigsministeriets Budget kunde indvindes Besparelser. Thi 3 Mill. Kr. paa Søværnets Budget er dog ikke nogen lille Sum, og de ca. 3½ Mill. Kr. paa Krigsministeriets Budget er endnu mere. For alt dette har jeg gjort Rede allerede ved første Behandling.

Naar det ærede Medlem nu siger, at dette Finanslovsforslag, naar det vedtages, uden at der sker en saadan Nedsættelse baade for Krigs- og Marineministeriets Budget, vil give et fuldkommen forkert Billede af Situationen, gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at man ikke paa Forhaand kan sige, hvorledes Priserne vil blive paa de forskellige Varer og de forskellige Materialer, der skal bruges, ej heller for andre Forholds Vedkommende. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel. Det ærede Medlem ved jo, at under den forrige Forsvarsminister blev der vedtaget en Lov om et militært Hospital. Det maatte koste 1 200 000 Kr. Jeg kan betro det ærede Medlem, at nu er man ved at udgive et Beløb, der svarer til ca. 5 Millioner, og dog er det ikke færdigt. Jeg har derfor foreløbig paabudt at standse Arbejdet, idet jeg har hørt, at man nu vilde anvende hemimod 1 Mill. Kr. til Inventar og forskellige Anskaffelser. Jeg maa forhandle nærmere med Finansudvalget om, hvorledes disse Forhold skal ordnes. Her ser det ærede Medlem, hvorledes man kan vedtage en Lov, der giver Ministeren Ret til at anvende 1 200 000 Kr. til Anskaffelse af et nyt Hospital, og saa kan det ende med, at man kommer til at betale over 5 Millioner.